

25 YIL ÖNCE, 25 YIL SONRA

ECZACILIK PENCERESİNDE 25 YILDA GÖRDÜKLERİM

Yaşamın temel taşlarından biri olan zamanı, bazen zorunlu olarak bazen de gönüllü olarak dilimlere bölmek zorunda kalırız.

"Bir zamanlar eczacılar ve eczaneler vardı" diyor Kasım Cemal GÜVEN Hoca. Ve devam ediyor o dönemin zaman diliminde;

İnsanlar ezici ekseriyetle yüksek tavanlı geniş ve ferah ve serin ve umumiyetle de loş olan bu mekanlara sanki hayatı bir meselelerini çözecekleri bir resmi daireye yada bir ibadethaneye adım atmışçasına saygı ve huşu içerisinde girerler.

Eczacı mutlaka ve daima bankonun arkasında ve kar gibi beyaz önlüğünün içerisinde idi. Doktorun yazdığı reçeteyi inceledikten sonra kıdemli kalfasına mevcutlarında olmayan prodü için ecza deposuna sipariş talimatı verir sonra "İlacını falanca vakte kadar yaparız" taahhüdünde bulunur ve nihayet laboratuvarının yolunu tutar idi.

Diyor ve günümüzde böyle eczanelere pek rastlamasak da daha doğrusu pek az rastlasak da zaman dilimleri akıp gidiyor. Birde bakıyoruz ki arkamızda bir

arpa boyu yol gidilmiş ama ya zaman; 25 yıl dile kolay.

Resim karelerindeki çehreler daha bir bakımlı daha bir endamlı daha bir güzel olmuş, bir öncekiler biraz solmuş. Hatta topluca çekilmiş fotoğraflardan bazı kişiler yok olmuş.

Bu sayımızda 14 Mayıs Eczacılar Günümüzde 25.yılını doldurmuş olan ama kendilerinden ve değerlerinden hiç bir şey kaybetmemiş eczacılarımızdan bahsedelim, onların neler yaşadıklarına bir göz atalım dedik.

Önce hepsine ulaştık, ulaşamadıklarımızın kalfalarına not bıraktık. Bazıları duyarlı bazıları umursamazdı. Her neyse! Odada yaptığımız sohbet katılan eczacılarımızla bizler neler soracağımızı onlar neler anlatacağını bilmeden söyleşiye başladık. Konuşuldukça anlatılanlar arttı, sorular soruldukça anılar tazelandı ve aşağıda sizlere sunacağımız yazımız ortaya çıktı.

Herkes önce 25 yıllık bir zaman dilimi ve daha fazlasını diliyoruz.

Ecz. Mine POLAT

1979 Yılında sigortada çalışırken öğle tatillerimizi bile kaldırdılar, sık sık nöbet tutardık, personel azlığı da cabasıydı.

Bir aylık çalışma bedeli kadar nöbetlerimiz olurdu ama ek ücret bile yoktu. Ücretsiz çalışmalar yaşadık. Çok zorluklar çektik.

Küçükken, 5-6 yaşlarında, aspirinin ve pamuğun bakkalda satıldığı yıllarda bile 2-3 durak ötedeki eczaneden alışveriş yapardım.

İlkokula başlamadan sorduklarında hep eczacı olacağım derdim. Bu mesleği çok severek yapıyorum evet her mesleğin bir zorluğu var, sevmek çok önemli. Eczacı olmak isteyenleri destekliyorum ve teşvik ediyorum.

İlk önce neler anlatacağım diye bunalıma girmiş eczacı hanım, ama bizimle sohbet başlınca anlattıkça anlattı. Bu kısacık nota dileriz kızmazsınız. Yer yetersizliğinden bu kadarlık yazabildik. Sevgiler.

Ecz. Nuray BECERİK

25 yılın nasıl geçtiği önemli değil ben bugünü yaşıyorum. Bugünde ekonomik krizi ve ithal ilaçtaki karımızın yok oluşunu düşünüyorum. Savaşmak için yanıma eczacılar arıyorum. İthal ilaç konusunda çok duyarlıyım. kendi ilacımızı satalım. Odamızın daha duyarlı olmasını rica ediyorum.

25 yıl boyunca kayda değer bir şeyler yapmamışım gibi geliyor. Bu günü yaşamak benim için önemli.

Herşeyden mutluluk payı çıkarırım. Sınava bir daha girersem asla eczacı olmam. Eczacı olmak isteyenlerin doğrusu çaydırmaya çalışıyorum. Dünyaları geniş olsun bizim gibi dört duvarın ardında kalmasınlar. Ama "eczacılığım ile ve yaptıklarımınla gurur duyuyorum" diyor

eczacı hanım.

Daha nice 25 yıllara mutluluklar diliyoruz

25 YIL ÖNCE, 25 YIL SONRA

Ecz.Gül Ayışıl GAZETECİ

"Aydın' da doğdum. Aydın' daki ilk eczane anneannemin babasında. Ailem o devirde çok sıkıntı çekti. Daha sonra eczaneyi İzmir Konak mevkiiine taşıdılar. Ailedeki çocuklar o devirde eczacılık okumak istediler ama eczacı birisi ile evlenerek eczaneyi (Levent Eczanesi) devam ettirdiler.

1981 SSK' da çalışırken bir gece nöbetinde (eşim ile) hastanın biri beni koridorda görünce ilaçlarımızı bu bayan vermiyor diye işaretle beni gösterdiler. Sedyede yatan bir hasta yattığı yerden kalkarak üzerime saldırdı. Eşim müdahale ederek kurtardı. Yoksa dayağı yiyordum. O gün bu işi yapamayacağımın kararını alarak 3 ay içinde istifa ettim. 20 senedir Yenidoğan' da eczacılık yapıyorum.

Eczacı olarak bazı hayati önemi haiz ithal ilaçların yok oluşuna çok üzülüyorum. Çünkü babam kullanıyor. Bulmakta zorlanıyorum. Bu iş

bir çözüm bulmalı.

Bizler havan eczacılığı okuduk. Fakat şimdi yaptığımız eczacılığın bununla hiçbir alakası yok."
Diyor, eczacı hanım. Bizlerde dileklerimize katılıyor babanıza acil şifalar diliyoruz.
Saygı ve sevgiler.

Ecz. Nuran TAŞKAZAN

Mezuniyetimizin 25. yılında Cahit Sıtkı TARANCI 'nın şiirinde nasıl bir memleket istediğimi sizlerle paylaşmak istedim.

MEMLEKET İSTERİM

Memleket isterim

Gök mavi, dal yeşil, tarla sarı olsun; kuşların çiçeklerin diyarı olsun.

Memleket isterim.

Ne başta dert, ne gönülde hasret olsun; kardeş kavgasına nihayet olsun.

Memleket isterim.

Ne zengin fakir, ne sen ben farklı olsun.

Kış günü herkesin evi barkı olsun.

Memleket isterim.

Yaşamak sevmek gibi gönülde olsun; bir şikayet ölümden olsun.

Ne güzel demiş Cahit Sıtkı. Duyularınız olduğu gibi mısralarda yazılı bize de yazacak bir şey kalmadı. Daima daha iyiye ve güzele diyoruz.

Ecz. Esin ASLAN

Birgün eczaneye yaşlı bir şahıs geldi ve soğuk algınlığı için ilaç istedi. Birkaç tane antigribal ilaç çıkardık. Bütçesi sadece bir ilaç almaya müsaade ediyordu. Analjezik içer

en bir effervesan tablet almak istedi. İlacın kutusunun üzerine

kullanım tarifini yazdık. Aldı gitti. Ertesi günü eczaneye gelip "

Beni öldürüyordunuz neredeyse " dedi. Nedenini sorduk.

Meğer ilacı tarif ettiğimiz gibi değil de kendi bildiği gibi

içmiş. Yani 2 adet effervesan tableti dilinin üzerine koymuş

ve ardından ağzına su almış. İlaç köpürmeye başlayınca da

paniğe kapılıp köpükleri solunum yollarına kaçırmış,

debelenmiş durmuş.

Oysa tam iki kez ilacın kullanımını sözle tarif edip, ayrıca

üzerine de yazmıştık ama o bize yeteri kadar kulak vermemiş

olacak ki böyle bir durumda karşılaşmış. Kalfam ve ben bu

duruma çok üzüldük tabi. Hastada ilacın kullanımını acı bir

eyle öğrenmiş oldu.

den

25 YIL ÖNCE, 25 YIL SONRA

Ecz. Fatih URGANCIOĞLU

Kimilerinin oğlu, kimilerinin arkadaşı oldum. Kimileri "eczacı bey" dedi, kimileri "Eczacı Fatih" dedi, kimileri "doktor" diye çağırdı, kimileri daha samimi davranıp "ilaççı" dedi. Hep aynı samimiyetle hep aynı muhabbetle. Koca 25 yılımı geçirdiğim sevgili Değirmendere' m ve sevgili Değirmendereliler. Yıllarımı sadece size hizmet verebilmek adına geçirdim. Bu arada yaptığım hatalar oldu ise afola. Ancak ben ve aileme gösterdiğiniz müthiş yakınlık ve dostluk için hayatımızın en güzel günlerini yaşattığınız için hepimize sonsuz teşekkürler. Yüce Allah' ıma şükürler.

"Umarım Allah hepimize sağlık ve sıhhat verir de 50. yıl yazısını yazmakta bana, okumakta size nasip olur.

Sağlık ve esenlik dolu günler dilerim.

Ecz. İ. Ceyda TEOMANLI

YILLARI KÜFEYE ATARKEN BÖYLEYKEN BÖYLE OLDUM

Severek okuduğum eczacılığı tüm olumsuzluklara rağmen hayrettir ki hala severek yapıyorum.

Bayramoğlu' nda hem zengin hem cahil ve ekonomik seviyesi düşük zümre lere hizmet veriyorum. Bu nedenle oldukça enteresan olaylarla karşılaşıyorum.

Cahil ve de fakir halkın gözünde hem eczacı, hem doktor, hem eğitimci, hem de dert ortağısınız.

Bir takım zengin ve kültürsüzler içinde varoş eczacısınız.

Başımдан enteresan geçen birkaç olayı anlatayım. Geçen sene kapının önünde son model bir jip durdu. İçinden marka giyimli hoş bir bayan indi ve eczaneye girdi. Kolunu yakmış, pomat istiyor. Hemen yanıkla ilgili iki pomat verdim. Toplam 980.000.-TL dedim. Gayet ukalaca neden iki pomat ayrıca bunlar pahalı daha ucuz bir pomat yok mu ? dedi.

Tavrı beni sınırlendirdi. Ama yine de neden ikisini verdiğimi ve de daha ucuzu olmadığını söyledim. Demek ki antibiotik almaya kalksaydınız düşüp burada bayılacaksınız demekten de kendimi alamadım.

-Kaça antibiotikler dedi.

Bende 3.000.000.-TL - 30.000.000.-TL'ye kadar var dedim.

-Ben de 3 milyonluğ alırdım dedi.

Anladım bir varoş eczacısıyla kafa buluyorum diye mastürbasyon yapıyordu.

-Bende neden son model jipe biniyorsun. Murat 124' de 4 tekerlek ve direksiyon var dedim. şaşkın suratıma

baktı. 900.000 alın dedi. Hem sınırlendim, hem de hayıflandım.

Yine geçen sene mercedesle bir bey geldi. Elinde kurum karnesi ve ilk sözü ben

ANKARA' lıyım oldu.

Ben de hoşgeldiniz. Cumhurbaşkanı'ndan mesajı mı getirdiniz bana dedim.

Şaşırdı. Hayır ben % ödemem onun için Ankara' lı olduğumu söyledim dedi.

Ödeyeceği miktar da 1.350.000.-TL' si ödemesi gerektiğini gösterdim.

-Ankara' da hiçbir eczacı almıyor dedi.

-Ben de Ankaralı meslektaşlarımız demek ki bağış yapıyor size. Ama unutmayın siz şimdi KOCAELİ İL SINIRLARI içindesiniz ve ödeyeceksiniz dedim. Paşa paşa ödedi.

Biz Bayramoğlu' nda 6 eczaneyiz. İlişkilerimiz oldukça iyidir. Özellikle Osmangazi ve Şifa Eczanesi hatta Yenimahalle' den Çağın Eczanesi' yle hem dostluk hem de iş ilişkilerimiz harikadır.

Biz birbirimizi ecza deposu olarak kullanırız. Miadı yakın ilaçları aramızda tüketiriz. Sınırsız ilaç alışverişi, hatta para alışverişi yaparız. Bu ilişkimize halk bile şaşırır. Rekabet değil, dayanışma vardır. Hatta bazıları bizleri ortak sanar.

Ben burada mesleğimi yapmaktan oldukça memnunum.

25 yılım doldurdum.

İkinci 25 yılımı da doldurup. 50. yıl plaketini de alacağım.

Meslektaşlarıma başarılar ve bol şanslar diliyorum.

25 YIL ÖNCE, 25 YIL SONRA

*Bunca toz duman arasından,
Nar çiçeği gülüşlü umut.
Sahi sen misin?*

Ecz. Üzeyir Korkmaz

Ecz. Ümmehan Keçeci

25 yıldır eczacıyım ve mezun olduğumda açtığım eczane, okuldayken staj yaptığım eczane idi. Belki de bu yüzden , eczane eczacılığı benim için zor olmadı. Eczaneme gelen insanlarla konuşmak, onları dinlemek sorunlarına çözüm bulmak beni bu mesleğe daha çok bağladı. Böylece bunca senedir de eczacı odasında görev yapmakta ve Derince ilindeki bölge temsilciliğini devam ettirmekteyim.

Eczacılık mesleğini ilerletmek ve korumak hepimizin görevi olmalı. Mesleğimize sahip çıkmalıyız. Herşeyden önce sağlık hizmeti veriyoruz. Yaptığımız işi doru yapmalıyız. Ben buradan eczacı arkadaşlarımıza seslenmek istiyorum: " Eğer bir şeylerden şikayet etmek/eleştirmek istiyorsak, önce ona sahip

çıkma amız gerekir. Odamızca yapılan çalışmalar nelerdir, TEGB neler yapmaktadır. Yapılan bu çalışmalara katılıyor muyuz? Bunu sormamız gerekir kendimize. Ancak birbirimize destek olarak eczacılık mesleğini yükseltebiliriz"

Tüm eczacılarımızın Eczacılık Gününü kutlarım.

